

37

עין משפט
נר מצוה

עב א מײַ פֿיג מהל' פּסח"מ
הל' צ ופֿיג שם הלכה ו:
עג ב מײַ פֿיג שם הלכה ז:
עד ג מײַ פֿיג שם הלכה ג:
עה ד מײַ פֿיג שם הלכה ו:

יה אור השלם

- וְאִם הָאֵל יֵאָבֵל מִבְּשׂוֹר
בִּבְחַשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא
יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחְשַׁב
לֹא פָגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֵבֶלֶת
מִמֶּנּוּ עֲוֹנָה תִּשָּׂא:

מוסף רע"י

שחשתי אפילו החכום מדרב-
נאל שנה לאכול למחר לא
אולי שיש חכמה להקטין ואמרו
למחר
שפול (להלן ב:): מצדה חכמא.
שחשבו חכמתם ללדו. (קדושין
ב:): זה הלא בר. ש"ק פקס חלק
לסוף ד' עמודים שפוטו. קומין
ימי לשחוט דזו טוטל ומפרש חלק
בניהו ממחלק הכסים וכן זו התם
מקול קומין ורמי ככלי מה לא
ממחלק מה לא קא שקול
ידיהו. דמקבל מקדש הדס ככלי,
יסטמן מקדש הקומין ככלי ודבר
זו דומין (תנחומי י:):

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

דאי הא' סצרא דל' סגי אע"ג דהו' כלומר הא' ר"ש דהולכה לא

יג:

וַיֹּשֶׁבֶת לְפָנָיו בְּמִסְכָּתוֹ דִּנְקָט לְשׁוֹן פְּסוּל לְדֹאִירָיִי בְּשֵׁלָל לְשֹׁמֵן דְּהוּי בִּזְכָּל
עֲבוּדוֹת וַיְמַיְהוּ אֲשַׁכְחֹן דִּיקָא לֵילָא קָאִי לְבִסְקוֹף גְּזִי כָל הַיְסוּס דְּמִיִּס
בְּזִאֲחֵר (קידושין דף נח:.) ^(p) עַל מִנַּת לְשִׁיפּוֹךְ שִׁירִיִּים לְמַחֲר. זָע צִפְרָק
קִמָּא דְּמַעִילָא (דף י.) דְּמִיבְצִיא לֵן חִישַׁב לְנִשְׁפָּכִין מֵהוּ וּפִי רִבְזִינוּ דְּהִסָּס

מייירי ששפך מן הכלי על הרצפה ומוציאציה ליה אם מוליך אותו מקצת דם הנשאר בכלי על מנת לזרוק למאות נשפכים חוץ לומנו שהרי רצוין לנאלאוספה או ללמא כיון דכוסים אימה דם ורסול דעל הרצפה הולך לאצבוד ללא פסלה צו ו: ה"ה תהי בה ריש לקיש ביום למדנו אלא משמים.

[illegible]

הפוסט בהן בו'. השמא
מסיק דמסבדא יש לנו לומר קן
דדבר הפוסל מוציא מידי פיגול ודבר
המעכב זה מביא לידי פיגול כמו
בשולחים ואין שייך להקשות שכן
נוהג בכל הזמנים: זה הברא
בא הקומץ ונותן בבאי. נהגשה
אין פיגול דקמיצה כנגד שמיטה
ואין לו פיגול קודם שמיטה:

אלא א' לא קשיא ^ז הא דאמר הריני [שוחט] ^ח
ע"מ לקבל דמה למחר הא דאמר הריני
מקבל דמה על מנת לשפוך שירים למחר
א"ל ההוא מרבנן לרבא ושפיכת שירים
והקמרת אימורין לא פסלה בהו מחשבה
והתנן ^ט יכול לא תהא מחשבה מועלת אלא
באכילת בשר מגין לרבות שפיכת שירים
והקמרת אימורים ת"ל ואם האכל יאכל
בשתי אכילות הכתוב מדבר אחת אכילת
אדם ואחת אכילת מונח לא קשיא הא דאמר
"הריני זורק על מנת לשפוך שירים למחר
הא דאמר הריני ^ישופך שירים על מנת
להקטיר אימורין למחר: א"ר יהודה בריה
דרבי חיאי שמעתי ^{יא} שטבילת אצבע מפגלת
בחטאת פנימית ^{יב} שמעה אילפא אמרה
קמיה ^{יג} דרב פדא אמר כלום למדנו פיגול ^{יד}
אלא משלמים מה שלמים אין טבילת אצבע
מפגלת בהן אף חטאת אין טבילת אצבע
מפגלת בהן ^{יז} וכי הכל משלמים ^{יח} למדו אי מה
שלמים שלא ^{יט} לשמן אין מוציא מידי פיגול אף
חטאת שלא לשמה אין מוציא מידי פיגול אלא
מאי אית לך למימר מרבווי דקראי קאתיא

ר' ריב"ז^א בעריה זו שמעתי^ה שמבירת אצבע
 למדו^ז פיגול אלא מושלמים מה שלמים אין
 אצת אין טבילת אצבע מפגלת בהן^כ וכי הכל
 לשמן^י אין מוציא מידי פיגול אף חטאת
 פיגול אמר רבי יוסי ברכי חגיגה אין הכל
 מו פוסל בשלמים ושלם לשמו פוסל בחטאת
 מו מוציא מידי פיגול אף שלא לשמו הפוסל
 ר' ירמיה מצדה תברא מה לחוץ למקומו
 הזבחים תאמר בשלא לשמו שאינו נוהג
 מאי אית לך למימר דבר הפוסל בהן מוציאם
 נביאן לידי פיגול הכא נמי דבר הפוסל בה
 בה מביאה לידי פיגול אמר רב מרי אף אנן
 חזן ונותן^כ בכלי והמוליד והמקטיר בשלמא
 מוליד מקטיר נמי^כ היינו זורק אלא נותן
 נלה מי דמי התם ממילא הכא איהו קא שקיל
 הוב על כרחיה^כ עבודה חשובה היא ה"נ
 כרח' היינו הולכה לא לעולם דדמי לקבלה
 ויהו קא שקיל ויהיב כיון דאידי ואידי מתן
 שקיל ויהיב לימא כתנאי דתני חדא טבילת
 לא מפגלת ולא מתפגלת מאי לאו תנאי היא
 רבי שמעון מאי איריא טבילת אצבע האמר

א לשמו ולהעמיד פיגול על עבדות הנהוגות בשלמים ושלמים יש להשיב מה לחזק למקומו [א] דין הוא שיש
לומר **חמאי איה לך נמימר**. אם זאת לומר הכל משלמים ל
ומה שלמים דבר הפוסל בה כגון חזן למקומו מואיל
הכא נמי: אף חטאת דבר הפוסל בה כגון שלא
בכלל [א]: **אף אנן נמי פנינא**. דרשית אצבע מפגלה
יש לו להקריש קומץ למחר פיגול: **בשלמא קומץ**. מפגן
אף זה הפריש קומץ מתוך שיריים וכן שאר ב' עבו
מן [ב]. דרך [ג] היקשא מה שלמים מפגל [ד] ומתפגלין אף
אלא כיון דלא סגי דלא יביי. קומץ כללי לקדשו בה
שה בפרק שני [דף יד:] מדי דהוה אדם [ה] לאו אע"ג
ומזן נמי אע"ג דקדשה מנחה כולה בכלי בעי לקדוש ק
כיון דלא סגי כו' היינו הולכה שמוליך הדם באו
מנחות לשלמים דהא איחריצי קבלה בשלמים לפסל
ובלא תשיפטוס: לא מפגלה. אם טבל על מנת להקטר
מחר: מאי לאו מנאי היא. דמר חשיב לה הולכה [ו]
רבי שמעון היא דאמר במתניתין הולכה לא מפגל

וזהו הא שייך הא טעמא חף בחיטוניות. אלא
 יין למד הולכה היא אלא הא רבן והא ר"ש
 חס דאפשר לבטלה והכא בטבילת אכצב א"א

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

ת שירים כגון דאמר הריני זורק אף
ת לשפוך שירים למחר שהרי חישב
ז: ופא. דמעטינהו לעיל כגון דאמר
מילתא בעין מחשבה בשעת עבודה על

דבר [א] חילת אלם או למחז הנק
 חישב בשעת שפיתא שיריסי על אכילת
 שר לא כלום היא דלא הואי מחשבה
 בשעת עבודה: **שטעטי מרובות**
שטטלע ארבע. האמור בחטאות
 הפנימיות וטבל הכהן ארבעו וגו'
 (ויקרא ד) מפגלת בחטאת אס טבל
 ע"מ להקטיר אימורים למחר: **כלום**
מדתו פיגול בחטאת אחי משלמים
 דעיקר פיגול בשלמים כתיב ואל
 האכל יאכל ושלמים אין בהן טבילת
 ארבע שכל הדמים צוריקה מן הכללי

למזבח חוץ מן החטאת שהיא צמתת
אזעב: ופרכינן ודי הכל משלמים
למדנו. (ד) דין פיגול בכל הזבחים
כדינו בשלמים: אי מה שלמים
אין שלא לשמו מוליאו מידי פיגול.

גליון הש"ס

כדינו בשלמים ^{פז}: אי מה שלמים

שינויי נוסחאות

פיגולן שהרי אין שלא לשמו פוסל
בשלמים והוה ליה קרב הממיר
כמותו כפיגול בלא פסול מחשבה
אחרת: **אף העאם**. אע"פ שלא לשמו
פסול בה לא תוציאה מידי הפסחא
ואכן תנן בפ"ב (לקמן דף כט)
והעמטת שטמון חוץ לזמנו וקבלה
והלך חורק שלא לשמו זהו שלא קבלה
בממיר כמותו ואינה פיגול ליענש
רת על ארילתו כדילפינן בפ"ב
(ס"ד דף כח): מקרא כהרצאת כשר כך
הרצאת פיגול שיקרבו כל מחירין
דהיינו ארבע עבודות בלא פסול
מחשבה אחרת: **אלא אינן** כפיגול
מחשבה **מרבוא דקרא קאין**. כלל
הזכרים לפיגול ^(א) בת"כ ולא משלמים
למדו הלכך כל חד וחד מאי דפסלי ^(א)
מוציאו מידי פיגול וכן לענין
הבאתו לידי פיגול כל חד וחד מאי
דכתיב ביה דהוי עבודה מביאו לידי
פיגול: הכי גרסינן שטבילת **אזעב**
מפגול ^(א): אין הכל משלמים למדו.
דקדישא לך בחטאת היאך שלא משלם
מוציאה מידי פיגול: **הואיל וחוץ**
למקומה ^(א) כו'. מחשבה על מנת
לאוכלו חוץ למחיצת ארילתו דהיינו
בכל העיר וחוץ לעיר הוי חוץ למקומו
פוסל בשלמים ^(א) בהדיא מרבינן
לה לפסולא ^(א) בפ"ב אלא שאין בו כרת
מוציא מידי פיגול. כדילפינן ^(א) בפ"ב
שכל מחשבה פסול מוציאה מידי
פיגול: **מזה צבא**. תשובה
לא אלא שמוציאתה מידי פיגול תלמוד
מידי פיגול שהרי פסול ^(א) וחמור
מה יש לך ^(א) טעם בשלא לשמו
מידי פיגול: **ודבר המעבב צו**. כגון
שמה מוציאה ^(א) ודבר המעבב בה
יטען במנחות כל הקומץ ^(א) בכל ד'
היינו כשחוטט מוציא דם שהוא חלק
הוא דפסול ^(א) מהיקישא דהוקש מנחה
מפגליו ומתפגליו: **הס מוציא**. נוכל
דאמרין לעיל (דף י"ב) שלא בכל
דישתייה סכין צבאר בהמה הדר בעי
זימנא אחריתי הלכך עבודה חשובה
ו ^(א) לקרבן למזבח: **לעולם דדמי**
מיר' לעיל ומתן כלי במנחה כקבלה
אימורין למחר: **ולא מפגלת**. אם
יר לא חשיב לה הולכה: **לא**. דכ"ע
במתן ורבי שמעון מכשיר דהילוך:
כל

מטעם הולכה לא יפסל זה טפי מחשבה (מהולכה) [מהולכה]

מסורת הש"ס

ת. שירים כגון דלמור הריני זורק או
ת. לשפוך שירים למחר שהרי חישב
ו: והא. דמעטיניהו לעיל כגון דלמור
מילתא כעין מחשבה שעת עבודה על
דבר [א] אכילת אדם או למוצח הלכך
חשב דבזמן שחבר שיריני על ארילת

הגהות הב"ח

הפנימיות וטבל הכהן אכזבו וגו' (ויקרא ד) מפגלת בחטאת אם טבלו
 "הקטיר אשורים למחר: כלום
 נמרו פיגול. בחטאת אלא משלמים
 דעיקר פיגול בשלמים כתיב ואם
 האכל יאכל ושלמים אין בהן טעילות
 אכזב שכל הדמים צוריקה מן הכליות

גליון הש"ס

כדינו בשלמים ^{פז}: אי מה שלמים

שינויי נוסחאות

פיגולן שהרי אין שלא לשמו פוסל
בשלמים והוה ליה קרב הממיר
כמותו כפיגול בלא פסול מחשבה
אחרת: **אף העאם**. אע"פ שלא לשמו
פסול בה לא תוציאה מדי (הפסח
ואכן תנן בפ"ט (לקמן דף כ"ט)
והעאמט ששטמן חוץ לזמנו וקבל
והלך חורק שלא לשמו וזו שלא קבל
נמסיר כמותו ואינה פיגול ליענש
רת על ארילתו כדילפינן בפ"ב
(ס"ד דף כ"ח) מקרא כהרצאת כשר כך
הרצאת פיגול שיקרבו כל מחירין
דהיינו ארבע עבודות בלא פסול
מחשבה אחרת: **אלא אינן** כפיגול
נמשך **מרבוא דקרא קאין**. כלל
הזכרים לפיגול (א) בת"כ ולא משלמים
למדו הלכך כל חד וחד מאי דפסלי
מוציאו מדי פיגול וכן לענין
הבאתו לדי פיגול כל חד וחד מאי
דכתיב ביה דהוי עבודה מציאו לדי
פיגול: הכי גרסינן שטבילת **אזעב**
מפגל (א) אין **הכל משלמים למדו**.
דקדיש לך כחטאת היאך שלא משלם
מוציאו מדי פיגול: **הואיל וחוץ**
למקומה (א) כו'. מחשבה על מנת
לאוכלו חוץ למחיצת ארילתו דהיינו
בכל העיר וחוץ לעיר הוי חוץ למקומו
פוסל בשלמים (א) בהדיא מרבינן
לה לפסול (א) בפ"ב אלא שאין בו כרת
מוציא מידי פיגול. כדילפינן (א) בפ"ב
שכל מחשבה פסול מוציאו מדי
פיגול: **מזה צבא**. תשובה
לא אלא שמוציאתה מידי פיגול תלמוד
מידי פיגול שהרי פסול (א) וחמור
מה יש לך (א) טעם בשלא לשמו
מידי פיגול: **ודבר המעבב צו**. כגון
שמה מוציאה (א) **ודבר המעבב** בה
יטען במנחות כל הקומץ (א) בכל ד'
היינו כשחוטט מוציא דם שהוא חלק
ד' דפסול (א) מהיקישא דקוש מנחה
מפגליו ומתפגליו: **הס מוציא**. נוכל
דאמרין לעיל (דף י"א) שלא בכל
דישתייה סכין צבאר בהמה הדר בעי
זימנא אחריתי הלכך עבודה חשובה
ו (א) לקרבן למזבח: **לעולם דמי**
מיר' לעיל ומתן כלי במנחה כקבלה
אימורין למחר: **ולא מפגלת**. אם
יר לא חשיב לה הולכה: **לא**. דכ"ע
במתן ורבי שמעון מכשיר דהילוך
כל

מטעם הולכה לא יפסל זה טפי מחשבה (מהולכה) [מהולכה]

זפי מחשבה (מהולכה) [מזהלכה]. כך נראה למורי (מהר"פ ז"ל):